

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

TREBALLS COMPRESOS EN EL SEGON VOLUM ANY 1919

ÍNDEX DE MATÈRIES

ABREVIATURES: *Art.* = Article; *Cons.* = Consultori; *Pàgs. Centr. Ilustr.* = Pàgines centrals il·lustrades.

Les xifres que figuren al costat del títol de un treball, o al del nom de son autor, indiquen la pàgina del número d'aquest volum on s'estampa.

ACCIÓ SOCIAL AGRÀRIA. — El cas de Balaguer, Josep Maria Valls, 81.

- » Del nostre Sindicat. — J. M. Ribera, 134.
- » Un establiment de verdures, fruites i hortalisses a Coll Blanch.—J. Garcia Bores, 134.
- » La festa de l'arbre fruïter a Moyà.—A. Matons, 326.
- » L'esforç d'un Sindicat Agrícola. — (Pàgs. Centr. Il·lust., núm. 18).

ACTES AGRÍCOLES. — Les conferències de Catalunya Agrària.

(Vegi's *Economia Agrícola*).

(Vegi's *Vida Corporativa Agrícola*).

ADOBS. — L'adob de les terres per mitjà de l'encledament. — J. M. Soler i Coll, 206.

- » (Vegi's *Colomassa*).
- » (Vegi's *Femers*).
- » Pràctiques d'un bon agricultor. — J. Poch de Feliu, 208.
- » De la necessitat d'adobar els prats naturals. — J. Poch de Feliu, 242.

AIGUES DE VEGETACIÓ. — (Vegi's *Química Agrícola*).

(Vegi's *Carcasses*).

ALBERCOQUER. — (Vegi's *Arboricultura fruïtera*).

ALFALS. — L'agotament dels alfalsars, 172.

- » (Vegi's *Cuca de l'Alfals*).

ALIMENTACIÓ DEL BESTIAR. — La Pinyolada (rullol, sansa, turtó d'oliva, pinyola, nuils i flabia), en l'alimentació del bestiar. — M. Rossell i Vilà, 203, 234, 269 i 383.

AMETLLER. — L'ametller en regadiu, J. Salom, 103.

- » Incisions a l'escorça. (Cons. 119).
- » Antiguitat de l'ametller de desmai. (Cons. 219) i art. de J. Salom, 367.
- » (Vegi's *Arboricultura fruïtera*).
- » (Vegi's *Purgada dels Ametllers*).

ARBORICULTURA FRUITERA. — La plantació dels arbres, August Matons, 29 i 49.

- » L'odi a l'arbre, per J. Salom, 125.
- » Els arbres i els nous instruments de conreu, J. Salom, 182.
- » L'albercoquer, A. Matons, 261, 291, 308 i 349.
- » L'antiguitat de l'ametller de desmai, J. Salom, 367.
- » (Vegi's *Albercoquer*).
- » (Vegi's *Ametller*).
- » (Vegi's *Presseguer*).
- » (Vegi's *Prunera*).
- » (Vegi's *Oliviera*).

ARRUFAT. — L'arrufat o garrofina dels presseguers. Josep Maria Soler i Coll, 24.

ASSEGURANCES. — Les assegurances en l'agricultura. Josep Maria Boix i Raspall, 163.

ATZAVARA. — Cultiu (Cons. 20).

AVICULTURA. — Engeixement de les oques. — Joan Salom, 48.

- » Alimentació de les gallines. (Cons.), 100.

BIOLOGIA. — L'herència i ses aplicacions a la producció animal, 229.

BLAT. — A quan vos dona el blat? — J. Vallés Estruch, 404.

BOUS. — Els bous de treball, han de tirar pel cap o pel coll? — M. Rossell i Vilà, 4.

CADELLS. — Com es combaten (*Cons.*), 39.

CARCASSES. — Llur composició. (*Cons.*) 399.

CAVALL. — (Vegi's *Tendonitis*).

(Vegi's *Concursos*).

CELLERS COOPERATIUS. — L'eficàcia del celler cooperatiu. — J. M. Rendé, 221.

CLOROSI DELS FRUITERS. — Com s'ha de combatre. (*Cons.*), 80.

CLOROSI DE LA VINYA. — (Vegi's *Malalties de la vinya*).

COLASPIDEMA ATRUM. — (Vegi's *Cuca de l'alfals*).

COLOMASSA. — Eficàcia de aqueix adob (*Cons.*), 20.

COMPTABILITAT. — Concepte de la Comptabilitat agro-pecuària. — Joan Torrent, 413.

CONCURSOS. — Els concursos de bestiar. — M. Rossell i Vilà, 43 i 82.

» Concursos per a la millora de raça de vaques lleteres, 63.

» Per quines raons s'ha triat la vaca suïssa per al Concurs del Vallés? — M. Rossell i Vilà, 129.

» Ja s'ha celebrat el primer concurs de bestiar. — M. Rossell i Vilà, 168.

» Concurs per a millorar la raça de bestiar perquè en la comarca d'Olot, 282.

» El concurs de bestiar perquè en la comarca d'Olot. — J. Sèculi Roca, 326.

» Els concursos de la Mancomunitat de Catalunya per a millora del bestiar:

» El concurs de bestiar perquè celebrat en la comarca olotina. — J. Sèculi, 344. El

» concurs de bestiar llaner celebrador a la comarca del Pallars. — M. Rossell i Vilà, 347.

» Concurs per a millorar la raça ovina catalana en la comarca del Pallars, 371.

» Del concurs de porcs d'Olot. Exemplars premiats. (*Pàgs. Centr. Ilust. del núm. 21-22*).

» El ja celebrat concurs del Pallars. — M. Rossell i Vilà, 408.

» Notes per al pròxim concurs de reproductors de la espècie cavallina. — M. Rossell i Vilà, 446.

CONFITURA. — Recepta per a fer confitura de taronja, poncem, peres, ensiam, etc. — Vicens Nubiola, (*Pàgs. Centr. Ilst. núm. 6*).

CONREU DE LES TERRES. — Dos medis antics per augmentar la humitat de les terres. — A. Matons, 156.

CONSERVES ALIMENTÍCIES. — Noves orientacions sobre les conserves alimentícies. — J. Ripoll Mansanet, 222.

CONSTRUCCIONS RURALS. — Com envasar l'àcid clorídric per atacar la brisa (*Cons.*) 39.

» Us de la rajola de València en els cups d'oli (*Cons.*) 40.

» Rejoles de vidre (*Cons.*) 60.

» Els molins d'oli. — A. Matons, 381 i 402.

» Les obres sindicals agràries. — C. Martinell, 406.

» Dos detalls de construcció de molins d'oli. Els desnivells i l'aigua. — A. Matons, 464.

» (*Vegi's Molins Cooperatius*).

» (*Vegi's Destil·lació*).

CONSULTORI. — 20; 39; 60; 80; 100; 119; 139; 219; 239; 258; 318; 338; 398; 435; 459 i 479.

CREDIT AGRÍCOLA. — El crèdit Agrícola. — J. Algarra i Postius, 165.

CUCA DE L'ALFALS. — Manera de combatre-la (*Cons.*) 139.

» Lluita contra la cuca negra de l'alfals. — P. J. Casallo, 201.

DESSECACIÓ DE BAIXOS. — (Vegi's *Vinificació cooperativa*).

DESTIL·LACIÓ. — Com es fan les coses. — Joan A. Margarit, 12.

» Destil·lació de la llenya (*Cons.*) 20.

» Facines cooperatives. — Joan A. Margarit, 84.

» La facina del Sindicat Vitícola Comarcal de Martorell. — Francesc Santacana, 86.

» (*Vegi's Facines Cooperatives*).

DIABLO. — Com pot combatre's (*Cons.*) 479.

ECONOMIA AGRÍCOLA. — Una qüestió d'actualitat. — J. M. Valls, 61.

» L'acció municipal i l'abastiment de fruites i verdures a la ciutat de Barcelona, 123.

» Fertilitzeu les vostres terres. — J. Vidal, 419.

ELAIOITÀCNIA. — (Vegi's *Molins Cooperatius*).

EMPELTS. — Empelt de pont (*Cons.*) 479.

» L'empelt del presseguer. — Vicens Nubiola, 253.

EUCLEDAMENT. — (Vegi's *Adobs*).

ENOLOGIA. — (Vegi's *Vinificació*).

ENSOFRAT. — L'hora mellor d'ensofrar (*Cons.*) 240.

ESPELEOLOGIA. — (Vegi's *Varia*).

EUCALIPTUS. — Vegi's *Selvicultura*.

FACINES COOPERATIVES. — (Vegi's *Destilació*).

FEMERS. — Els femers i els fems. — J. M. Soler i Coll, 92.

» Vegi's (*Eucledament*).

FLABIA. — (Vegi's *Alimentació del bestiar*).

FOLKLORE DE LA PAGESIA. — Valeri Serra i Boldú, 6; 26; 54; 69; 132; 153; 171; 232; 286; 313; 368; i 411.

FORMIGUES. — Com es fan perdre (*Cons.* 213).

FRARES O OROBRANQUIES. — Com se combaten (*Cons.* 219).

FRUCTICULTURA. — Els preus de la fruita i l'esdevenidor de la fructicultura. — A. Matons, 281.

GARROFINA. — (Vegi's *Arrufat*).

GRAPES. — (Vegi's *Malalties del cavall*).

HIGIENE PECUARIA. — D'higiene pecuaria. — J. Vidal Munné, 215 i 264.

INDUSTRIA RASINERA. — S. Vandrell, 451 i 473.

INFORMACIÓ AGRÍCOLA. — 17; 36; 59; 78; 99; 117; 136; 159; 178; 193; 217; 237; 257; 279; 297; 317; 336; 376; 396; 433; 456 i 476.

INFORMACIÓ VINÍCOLA. — P. J. Llorca. — 16; 35; 59; 77; 117; 158; 177; 216; 236; 255; 278; 296; 315; 334; 355; 373; 393; 430 i 453.

JARDINERIA. — Jardineria casolana per S. Matas, 57.

JOUS. — (Vegi's *Bous*).

LLEGISLACIÓ. — Un botó de mostra. — J. M. Valls, 21.

» L'organització aranzelaria. — A. Talavera, 32.

» Carta oberta. — R. Vidiella, 72.

» Les eleccions d'avui. Les cambres Agrícoles Provincials. — A. Matons, 361.

LLENTIES. — Per a evitar que's corquín. (*Cons.* 398).

LLET. — Comentaris sobre la composició de la llet. (Vegi's *Química Agrícola*).

LLIMACS. — Com es combaten. (*Cons.* 219).

MALALTIES DEL CAVAL·L. — Curació de la *tendonitis*. (*Cons.* 100).

» Manera de curar les grapes. (*Cons.* 398).

MALALTIES DE LES POMERES. — El corc de les pomes. — A. Matons, 443.

MALALTIES DEL PORC. — L'aplicació de Sèrums contra la pesta dels porcs i el seu aspecte econòmic per J. Seculí Roca, 107.

MALALTIES DE LA VINYA. — El permanganat i l'oidium, 191.

» (Vegi's *Vinya*).

» (Vegi's *Clorosi de la vinya*).

» (Vegi's *Mildiu*).

MECÀNICA AGRÍCOLA. — Batadores elèctriques (*Cons.* 60).

» (Vegi's *Motocultura*).

MERCATS. — 80; 119; 140; 200; 220; 240; 259; 279; 298; 319; 339; 358; 378; 400; 435; 460 i 480.

MILDIU. — Resultats comparatius de diversos tractaments contra el mildiu. — Ernest Mesures, 266.

MOLINS D'OLI. — (Vegi's *Construccions Rurals*).

MOLINS COOPERATIUS. — Elaboració d'oli per molins cooperatius. — Emili Rovirosa, 268 i 423.

MOTOCULTURA. — La posta de una bella teoria. — C. Pi Suñer, 66.

» Arrelarà el tractor en la nostra agricultura? — C. Pi Suñer, 148.

» Quines han d'ésser les característiques dels nostres tractors? — C. Pi Suñer, 301.

» Un exemple de organització sindical per cultiu mecànic, C. P. S., 466.

» (Vegi's *Mecànica agrícola*).

NECROLOGIA. — En Pere Batlle. (Pàgs. *Centr. Il·lustr.* del núm. 7).

» En Frances Darder, F. Rahola, 342.

NEGRE DE LES OLIVERES. — El què pensava un català cent anys enrera, sobre el negre de les oliveres, A. Matons, 94.

NITROGEN. — El nitrogen en l'Agricultura. (Vegi's *Química Agrícola*).

NULLS. — (Vegi's *Alimentació del bestiar*).

OIDIUM. — (Vegi's *Malalties de la Vinya*).

OLIASSES. — Anàlisi de les Oliasses i aplicació com adob. (Vegi's *Química Agrícola*).

OLIVERA. — La poda de l'Olivera, per A. Matons, 112.

» El resultat de la poda de l'olivera a l'Urgell i Segarra. — J. Civit, 150.

OQUES. — (Vegi's *Avicultura*).

ORGANITZACIÓ AGRÍCOLA. — L'Agricultura catalana i el nacionalisme.—Josep M.ª Valls, 1.

- » L'Agricultura de Catalunya. Com és i com deurà ser. — J. M.ª Valls, 41.
- » Home de molts oficis... J. M.ª Rendé, 68.
- » Fantasies que podrien ésser realitats. — J. Salom, 88.
- » Moments de seny. — J. M.ª Valls, 101.
- » Hores solemniais. La Conferència de l'Agricultura Catalana. — J. M.ª Valls, 121.
- » Hores solemniais. Com es fa Catalunya. — J. M.ª Valls, 141.
- » Conferència de l'Agricultura Catalana. Allocució del Conseller Ponent. — J. Mes-tres i Miquel, 143. Reglament, 144.
- » Organització social agrària. — J. M. Rendé i Ventosa, 167.
- » Com s'organitza l'Agricultura a Catalunya, (Pàgs. Càntr. Il·lustr., núm. 11).
- » (Vegi's *Cellers Cooperatius*).
- » L'associació de remaders de Catalunya. — J. Seculi Roca, 241.
- » Com podrien els Sindicats millorar les races de bestiar perquè?. — J. Vidal Mun-né, 304.
- » No ens precipitem. — J. M. Rendé, 441.
- » (Vegi's *Llegislació*).
- » (Vegi's *Regime jurídic*).
- » (Vegi's *Crèdit Agrícola*).
- » (Vegi's *Assegurances*).
- » (Vegi's *Motocultura*).

PATOLOGIA ANIMAL. — (Vegi's *Malalties del bestiar*).

- » (Vegi's *Grapes*).
- » (Vegi's *Malalties del porc*).

PATOLOGIA VEGETAL. — (Vegi's *Malalties de la pomera*).

- » (Vegi's *Malalties de la vinya*).
- » (Vegi's *Cuca de l'alfal*).
- » (Vegi's *Garrofina*).
- » (Vegi's *Arrufat*).
- » (Vegi's *Diabló*).
- » (Vegi's *Llimacs*).
- » (Vegi's *Negre de les Oliveres*).
- » (Vegi's *Pugó*).
- » (Vegi's *Purgada dels ametllers*).
- » (Vegi's *Rab-bufos*).
- » (Vegi's *Rates*).

PINS. — (Vegi's *Selvicultura*).

PINYOLA. — (Vegi's *Alimentació del bestiar*).

PISCICULTURA. — L'estany piscícola. — J. Maluquer, 97.

PLEBISCIT AGRÍCOLA. — Corporacions agrícoles que s'adheriren a la petició d'Autono-mia, 47 i 71.

PODES. — (Vegi's *Vinya*).

- » (Vegi's *Olivera*).

POMES. — (Vegi's *Malalties de les pomeres*).

PORCS. — Vacuneu els porcs. — J. Sèculi Roca, 45.

- » (Vegi's *Organització Agrícola*).

PRATS NATURALS. — (Vegi's *Adobs*).

PRESSEGUER. — (Vegi's *Empelts*).

PRUNERA. — Quina varietat s'ha de plantar i empeltar? (Cons.), 436.

PUGÓ. — Son desenrotllament i com es pot combatre. (Cons.), 318.

PURGADA DELS AMETLLERS. — Com pot prevenir-se. (Cons.), 239 i 318.

QUÍMICA AGRÍCOLA. — Afinitats entre les indústries Agrícoles i la Química. — G. de Be-navent, 246, 293, 388 i 468.

- » (Vegi's *Llet*).
- » (Vegi's *Nitrogen*).
- » (Vegi's *Oliasses*).

RAB-BUFOS. — Manera d'extingir-los. (Cons.), 398.

RAIM. — Raïms de taula. — J. Vallés Estruc, 104.

RATES. — Manera de combatre-les. (Cons.), 40.

- » Per a evitar que's mengin les llavors. (Cons.), 338 i 398.

RECOMPIITS. — Claudi Oliveras i Massó, 2.

REGISME JURÍDIC. — La propietat de la terra a Andorra. — Josep Alemany i Borràs, 151 i 189.
Organització jurídica de la producció agrícola catalana. — J. Carner Romeu, 161.

RAMADERIA. — (Vegi's *Bous*).

- » (Vegi's *Porcs*).
- » (Vegi's *Vaques*).
- » (Vegi's *Concursos*).

- RAMADERIA. — L'esdevenidor de la nostra ramaderia. — J. Sèculi Roca, 211.
 » (Vegi's *Higiene Pecudària*).
- RESUM DE REVISTES. — P. J. Ll. 14, 33, 76, 116, 176, 235, 256, 277, 298, 316, 356, 374, 395, 432 i 454.
- RULLOL. — (Vegi's *Alimentació del bestiar*).
- SANSA. — (Vegi's *Alimentació del bestiar*).
- SELVICULTURA. — Breu notícia referent al cultiu dels Eucaliptus, Segimon Vandrell, 272 i 306.
 » Els Pins Insignis i Flandes, S. Vandrell, 321.
 » Repoblacions forestals. Sembres. S. Vandrell, 365 i 425.
- SEMBLANÇA BIOGRAFICA. — II-ltre. Sr. D. Pere Mias i Codina, 401.
- SEMBRA. — De cara a la sembra. — J. Poch de Feliu, 275.
 » De la sembra. — J. Poch, 328.
 » La sembra. — J. Poch, 385.
- SERICICULTURA. — Transpiració dels ous del cuc de seda. — M. Faura i Sans, 145.
 » Aventatges de l'Associació en la cria del cuc de seda. — Josep Pujol, 448.
- TENDONITIS. — Sa curació. (Cons.), 100.
- TERAPEUTICA ANIMAL. — (Vegi's *Malalties del cavall*).
 » (Vegi's *Malalties del porc*).
 » (Vegi's *Tendonitis*).
 » (Vegi's *Grapes*).
- TERAPEUTICA VEGETAL. — (Vegi's *Malalties de les pomes*).
 » (Vegi's *Malaltia de la vinya*).
- TURTÓ D'OLIVA. — (Vegi's *Alimentació del bestiar*).
- VAQUES. — (Vegi's *Concursos*).
 » Com han de munyir-se les vaques. — J. M. Soler i Coll, 127.
- VARIA. — L'higiene en el camp. — Felip Margarit, 175.
 » L'Espeleologia i l'Agricultura. Adobs naturals en els avencs i coves de Catalunya i Balears. — M. Faura i Sans, 226.
 » Com són i haurien d'ésser els nostres pagesos. Eduquem les pageses. — R. Sala Roqueta, 311.
 » El secret del bon pagès. — J. Rosell, 329.
 » L'exposició de treballs en l'Escola Superior d'Agricultura, 332.
 » El gust per les coses belles. — R. Sala Roqueta, 353.
 » Arrels d'institucions catalanes. — T. Balvey, 391.
 » Passeigs agrícoles i regeneradors. — J. Rosell, 414.
 » Co que serveix per a tot. — J. Salom, 417.
 » Com són i com haurien d'ésser els nostres pagesos. L'ur civilitat. — R. Sala, 420.
- VI. — Concepte actual del vi. — J. Vilar, 74 i 90.
- VIDA CORPORATIVA AGRICOLA. — (Vegi's *Plebiscit Agrícola*).
 » (Vegi's *Economia Agrícola*).
 » La vuitena assemblea de l'Unió de Vinyaters de Catalunya. — V. S. i B., 184.
 » La conferència de D. Francesc Santacana, en el local de «Catalunya Agrària», 209.
 » Dificultats que presenta l'exportació dels nostres vins a causa de llur composició. Conferència de D. Claudi Oliveras, en «Catalunya Agrària», 289.
- VINIFICACIÓ. — Clarificació d'una bota de vint cargues de vi blanc. (Cons.), 258.
 » (Vegi's *Recomplots*).
- VINIFICACIÓ COOPERATIVA. — De Vinificació Cooperativa. — Albert Talavera, 251.
- VINYA. — Poda de la vinya, per Joan de la C. Badell i Roig, 8.
 » Sobre el cultiu intensiu de la vinya. — Cristòfol Mestres, 108.
 » Les vinyes gelades d'enguany. — C. Oliveras Massó, 181.
 » Una plaga accidental de les vinyes. — J. M. Fàbregues, 214.
 » La clorosi de la vinya. — J. de la C. Badell, 224.
- ZOOTECNIA. — (Vegi's *Biologia*).
 » (Vegi's *Remaderia*).
 » Durant el Curs de Zootècnia. — M. Rossell i Vilà, 244.
 » L'Escola Superior de Zootècnia. — M. Rossell, 461.

INDEX D'AUTORS

- Alemanys i Borràs (Josep).*—La propietat de la terra a Andorra, 151 i 189.
- Algarra i Postius (Jaume).*—El crèdit agrícola, 165.
- Badell i Roig (Joan de la Creu).*—La poda de la vinya, 8.
- » La clorosi de la vinya, 224.
- Benavent (Guillem de).*—Afinitats entre les indústries agrícoles i la química.—I Comentaris sobre l'anàlisi de la llet, 246.—II. El nitrògen en l'agricultura, 293.—III. Anàlisi de les Oliasses (aigües de vegetació procedents de la fermentació de les olives) i aplicació com adob, 388 i 468.
- Boix i Raspall (Josep M.*).*—Les assegurances en l'Agricultura, 163.
- Carner i Romeu (Jaume).*—Organització jurídica de la producció agrícola catalana, 161.
- Casallo (P. J.).*—Lluita contra la cuca negra de l'aufals, 201.
- Civít (Josep).*—El resultat de la poda de l'oliva a l'Urgell i Sègarra, 150.
- Fàbregues (J. M.).*—Una plaga accidental de les vinyes, 214.
- Faura i Sans (M.).*—Transpiració dels ous del cuc de seda, 145.
- » L'espeleologia i l'agricultura, 226.
- Garcia Boreas (I.).*—Un establiment de verdures, fruites i hortalices a Coll Blanch, 134.
- Ll. (P. J.).*—Resum de Revistes, 14; 33; 76; 116; 176; 235; 256; 277; 298; 316; 356; 374; 395; 432; 454.
- Llort (P. J.).*—Informació Vinícola, 16; 35; 59; 77; 117; 158; 177; 216; 236; 255; 278; 296; 315; 334; 355; 373; 393; 430; 453.
- Maluquer (Josep).*—L'estany piscícola, 97.
- Margarit (Joan A.).*—Com es fan les coses, 12.
- » Facines cooperatives, 84.
- Margarit (Felip).*—L'higiene en el camp, 175.
- Martinell (Cèssar).*—Les obres sindicals agràries; Orientacions preliminars, 406.
- Matas (S.).*—Jardineria casolana, 57.
- Matons (August).*—La plantació dels arbres, 29 i 49.
- » El que pensava un català cent anys enrera sobre el negre de les oliveres, 94.
- » La poda de l'olivera, 112.
- » Dos medis antics per augmentar l'humitat de les terres, 156.
- » L'albercoquer, 261; 291; 308 i 349.
- » Els preus de la fruita i l'esdevenidor de la fructicultura, 281.
- » La festa de l'arbre fruiter a Moyá, 326.
- » Les cambres agrícoles provincials, 361.
- » Els molins d'oli, 381 i 402.
- » El corc de les pomes, 443.
- » Dos detalls de construcció dels molins d'oli.—Els desnivells i l'aigua, 464.
- Mestres (Arnest).*—Resultats comparatius de diversos tractaments contra el mildiu, 266.
- Mestres (Cristòfol).*—Sobre el cultiu intensiu de la vinya, 108.
- Mestres i Miquel (Josep).*—Conferència de l'Agricultura Catalana, 143.
- Nubiola (Vicens).*—L'empelt del presseguer, 253.
- Oliveras Massó (Claudi).*—Recomplits, 2.
- » Les vinyes gelades d'enguany, 181.
- P. S. (C.).*—Un exemple d'organització sindical per a cultiu mecànic, 466.
- Pi Suñer (Carles).*—La posta de una bella teoria, 66.
- » Arrelarà el tractor en la nostra agricultura? 148.
- » Quines han d'ésser les característiques dels nostres tractors? 301.
- Poch de Feltu (Josep).*—Pràctiques d'un bon agricultor, 208.
- » De la necessitat d'adobar els prats naturals, 242.
- » De cara a la sembra, 275.
- » De la sembra, 328.
- » La sembra, 385.
- Pujol (Josep).*—Aventatges de l'associació en la cria del cuc de seda, 448.

- Rahola (Frederich)*. — En Francesc Darder; records de les nostres converses, 342.
- Rendé (Josep Maria)*. — Home de molts oficis..., 68.
- » Organització social agrària, 167.
 - » L'eficàcia del Celler Cooperatiu, 221.
 - » No ens precipitem, 441.
- Ribera (Josep Maria)*. — Del nostre sindicat, 134.
- Ripoll Mansanet (J.)*. — Noves orientacions sobre les conserves alimentícies, 222.
- Rosell (Josep)*. — El secret del bon pagès, 329.
- » Passeigs agrícoles i regeneradors, 414.
- Rossell i Vilà (M.)*. — Els bous de treball, han de tirar pel cap o pel coll? 4.
- » Els Concursos de bestiar, 43 i 82.
 - » Per quines raons s'ha triat la vaca suïssa en el concurs del Vallés? 129.
 - » Ja s'ha fet el primer concurs de bestiar, 168.
 - » La pinyola (rrullol, sansa, turtó d'oliva, pinyola nulls, flàbia) en l'alimentació del bestiar, 203; 234; 269 i 383.
 - » Durant el Curs de Zootècnia, 244.
 - » El concurs de bestiar llaner celebrador a la comarca del Pallars, 347.
 - » El ja celebrat concurs del Pallars, 408.
 - » Notes per al pròxim concurs de reproductors de l'especie cavallina, 446.
 - » L'Escola Superior de Zootècnia, 461.
- Rovirosa (Emili)*. — L'elaboració d'oli per molins cooperatius, 268 i 423.
- Sala i Roqueta (R.)*. — Com son i haurien d'ésser els nostres pagesos, I. — Eduquem les pageses, 311, II. — El gust de les coses belles, 353, III. — L'ur civilitat, 420.
- Salom (Joan)*. — Engreixament de les oques, 48.
- » Fantasies que podrien ésser realitats, 88.
 - » L'ametller en regadiu, 103.
 - » L'odi a l'arbre, 125.
 - » Els arbres i els nous instruments de conreu, 182.
 - » L'antiguitat de l'ametller de desmai, 367.
 - » Co que serveix per a tot, 417.
- Santacana (Francesc)*. — La facina del Sindicat Vitícola Comarcal de Martorell, 86.
- Sèculi Roca (Josep)*. — Vacuneu els porcs! 45.
- » L'aplicació de sèrums contra la pesta dels porcs i el seu aspecte econòmic, 107.
 - » L'esdevenidor de nostra ramaderia, 211.
 - » L'associació de ramaders de Catalunya, 241.
 - » El concurs de bestiar perquè en la comarca olotina, 344.
 - » L'Agricultura i la Ramaderia enfront de la qüestió social, 471.
- S. i B. (V.)*. — La vuitena Assemblea de l'Unió de Vinyaters de Catalunya, 184.
- Serra i Boldú (Valeri)*. — Folklore de la PAGESIA, 6, 26, 54, 69, 132, 153, 171, 232, 286, 313, 368 i 411.
- Soler i Coll (Josep Maria)*. — L'arrufat o garrofina dels presseguers, 24.
- » Els femers i els fems, 92.
 - » Com han de munyir-se les vaques, 127.
 - » L'adob de les terres per mitjà de l'encledament, 206.
- Talavera (Albert)*. — L'organització aranzelària; i els agricultors que farem? 32.
- » De vinificació cooperativa, 251.
- Torrent (Joan)*. — Concepte de la comptabilitat agro-pecuària, 413.
- Vallés Estruch (Joan)*. — Raïms de taula, 104.
- » A quant vos dona el blat? 404.
- Valls (Josep M.)*. — L'Agricultura catalana i el nacionalisme, 1.
- » Un botó de mostra, 21.
 - » L'Agricultura de Catalunya; com és i com deurà ser, 41.
 - » Una qüestió d'actualitat, 61.
 - » El cas de Balaguer, 81.
 - » Moments de seny, 101.
 - » Hores solemnnials; La Conferència de l'Agricultura catalana, 121.
 - » Hores solemnnials; Com es fa Catalunya, 141.
- Vandrell (Segimon)*. — Breu notícia referent al cultiu dels eucaliptus, 272 i 306.
- » Els pins insignis i Flandes, 321.
 - » Repoblacions forestals. Sembres, 363 i 425.
 - » Indústria resinera, 451 i 473.
- Vidal Munné (Josep)*. — D'Higiene pecuària, 215 i 264.
- » Com podrien els Sindicats millorar les races de bestiar perquè, 304.
 - » Fertilitzeu les vostres terres, 419.
- Vidiella (Ramon)*. — Carta oberta, 72.
- Villar (Joaquim)*. — Concepte actual del vi, 74, 90.

L'ART EN L'AGRICULTURA

Index dels fascicles FORA TEXT

Deuen relligar-se a continuació del número en que van encaixats

- 1 *Casademunt*.—Encaixat en el número 2 de la Revista. Text de J. M.ª Soler i Coll
- 2 *Els patis de les cases senyorials de Mallorca*.—Encaixat número 4. Text de F. de P. Nebot.
- 3 *Castelldefels*. — Encaixat en el número 6. Text i fotografies de Joan Castell.
- 4 *Can Glòria d'Hora*.—Encaixat en el número 8. Fotografies Mas.
- 5 *L'arquitectura en la Masia catalana*.—Encaixat en el número 10. Fotografies Mas.
- 6 *Els palaus de la Sindicació Agrària*. — Encaixat en el número 12. Text i projectes arquitectònics, de Cèssar Martinell.
- 7 *Les flors en el parament d'una taula*. — Encaixat en el número 14. Text de Valeri Serra i Boldú. Fotografies i dibuixos de Joan Castell.
- 8 *Can Gari al Cros (Argenton)*. — Encaixat en el número 16. Fotografies Mas.
- 9 *Els jardins de can Gomis, al peu del Tibidabo*. — Encaixat en el número 18. Text de Valeri Serra i Boldú. Fotografies Mas.
- 10 *L'ensenyament del Dibuix a l'Escola Superior d'Agricultura*. — Mètode seguit pel professor l'arquitecte En Francesc de P. Nebot. *La Casa Catalana*. Amb reproducció de projectes executats per deixebles de l'Escola. Encaixat al número 20.
- 11 «*La Ricarda*» de Prat del Llobregat. — Encaixat en el número 21-22. Fotografies J. Castell.

AGRICULTURA

REVISTA AGRICOLA CATALANA

DIRECTOR: JOSEP M.ª VALLS

SUMARI

L'agricultura catalana i el nacionalisme, per *Josep M.ª Valls*. — Recomplits, per *Claudi Oliveras Massó*. — Els bous de treball, han de tirar pel cap o pel coll?, per *P. M. Rossell i Vilà*. — Folklore de la pagesia, per *Valeri Serra i Boldú*. La poda de la vinya, per *Joan de la C. Badell i Roig*. — Com es fan les coses, per *Joan A. Margarit*. — Resum de Revistes, per *Ll.* — Informació vinícola, per *P. - J. Llori*. — Informació. — Consultori.

J. B. Morató i Font

APOTECARI : Passeig de San Joan, 87 : BARCELONA

C R E S I L O L

Desinfectant poderós, que conté el 50 per 100 d'àcid cresílic : De gran importància per a la Agricultura, com a desinfectant de corts, corrals, per a la higiene del bestiar, per a les plantes, pugó, insectes, vinyes, etc.
A 225 pessetes 100 quilos : Classe especial per a combatre les larves dels mosquits, a 250 ptes. 100 quilos

Laboratori especial per a tota mena de injectables esterilitzats : Injectables per a veterinària : Sèrums
Vacunes : Preparació de tota mena de productes especials que ens encomanin els senyors veterinaris

TELÉFONS:

Farmàcia: Passeig San Joan, 87 - 500 G. :: Fàbrica: Lepanto, 111 - 440 S. M.

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any: **Pessetes 7** - Fora: **Pessetes 9** Número solt: **Pessetes 0'50**

L'agricultura catalana i el nacionalisme

PASSEM per uns moments que seran històrics per a nostra pàtria, i, en el renaixement de Catalunya, tots i cadascun dels seus estaments han de pendre-hi una part directa amb el màxim de les seves activitats; però, entre tots, el que més ha de treballar és l'estament agrícola, la pagesia catalana, per orgull i sentiment de raça tant com per interès material.

Catalunya, nació, representa per a la nostra agricultura un perfeccionament. Seculars institucions agràries típiques nostres es veuran rejoyenides per un aire de modernitat; les més avançades teories es podran aplicar a la nostra terra; els més moderns invents pendran estat en el nostre país.

Quan Catalunya sigui mestressa d'ella mateixa; quan Catalunya es faci les seves lleis, la nostra agricultura podrà viure segons és; no com avui, que, per un maleït uniformisme, lleis que poden ésser aventatjoses per a Castella són d'un evident perjudici per a Catalunya; millores per un altre país aquí signifiquen un retrocés. Penseu en la forma del servei militar: quin resultat ha portat al nostre poble...? Recordeu-vos d'un projecte de llei que feien durar vint-i-cinc anys els contractes d'arrendament. Vint-i-cinc anys aquí, on molts n'hi ha de cinquanta, i cent, o més, sense llei que hi obligui i fonamenti solament en les ànsies de treball, de llibertat, i en el bon sentit pràctic dels nostres agricultors!

I Catalunya, nació, com totes les nacionalitats, haurà de fonamentar la seva riquesa en l'agricultura, sosteniment de la població i productora de primeres matèries per a la indústria i el comerç. I Catalunya trobarà dintre de casa molt del que Catalunya necessita, i en moltes branques Catalunya podrà exportar als altres països productes tan importants com és l'oli, la fruita, el vi, que poden fer-se a bon preu i de molt bona qualitat a la nostra terra.

Comarques senceres, com Lleyda, l'Urgell i el Segrià, hauran d'intensificar la producció convertint-se en el graner de Catalunya. A Lleyda i a Girona es pot criar tant bestiar com hi càpiga, sense por d'un excedent, ja que la nostra terra n'importa cada any per valor de cents milions. Les nostres muntanyes seran repoblades, i

naixents bosquíries ens marcaran el camí que anirà fent la nova Catalunya. I les nostres fruites, els recercats primerencs, tindran un esplèndid expandiment. Essent Catalunya més fortament industrial i comercial que ara, tindrà més gent ocupada, obrers que ara consumeixen i no produeixen.

Agricultors catalans! En la nostra història foren pagesos els que marcaren ses més belles planes; en el nostre himne són els nostres segadors els que fan vibrar els nostres cors en místic entusiasme... Vulgueu ésser al front, davant de tothom, els més cobejosos de la llibertat de Catalunya. I Catalunya, en agrair-nos els nostres esforços, donarà espiritualitat als nostres camps, acompanyada de grans riqueses.

JOSEP M.ª VALLS

Recomplits

EL vi novell necessita, l'any primer de la seva vida, minucioses atencions per a defensar-lo de moltíssimes causes d'alteració i de malaltia que en tots moments l'amenacen. Entre aquestes atencions són essencialíssims els recomplits i els trasbalsos. Parlem-ne, avui, dels primers; que ara, acabades ja les fermentacions lentes o insensibles, són de tota oportunitat.

Existeixen certs microbis que, per a fer de les seves, necessiten aire: on no hi hagi aire no tenen vida. Entre aquests microbis n'hi ha, especialment, de dues menes (el de l'agre i el que cria les anomenades *flors del vi*), per desgràcia prou conegudes dels viticultors per llurs desastrosos efectes, que donen per resultat que al cap de l'any moltes cargues de vi hagin d'anar a la caldera a cremar i a purgar el pecat de falta de previsió i d'atencions. I és que podem assegurar que les dues malalties adés esmentades són fàcilment i perfectament evitables, ja que, si els dits microbis necessiten aire per a viure, només caldrà, perquè no puguin desenrotllar-se, que les bótes estiguin sempre completament plenes, sense que hi quedi mai cap espai buit o sense vi, que seria, en conseqüència, ocupat per l'aire.

Ara bé: tothom sap que el vi minva dintre les bótes. Aquestes minves són degudes a la imbibició de líquid per la fusta, a l'evaporació a través dels porus de les dogues i pels taps, i a la contracció o disminució de volum produïda pels freds de l'hivern.

Mentre duri la fermentació lenta, com que aquesta desprèn àcid carbònic (que és més pesat que l'aire), el dit àcid formarà una capa isoladora entre l'aire i el vi, quedant aquest defensat dels microbis de què parlem; però així que la dita fermentació s'hagi de-

turat, sia perquè el vi estigui completament sec, sense sucre per descompondre, sia perquè els freds la impossibilitin, llavors no es formarà ja gas carbònic i el vi quedarà en contacte immediat amb l'aire, i, en conseqüència, els dits microbis podran començar a revifar-se i a treballar per a la fassina. Per a evitar aquesta mala feina microbiana hi ha un mitjà senzillíssim: fer que el vi no estigui en contacte amb l'aire, cosa que s'aconsegueix tenint sempre les bótes completament plenes i, com que sempre minven, recomplint de tant en tant l'espai que vagi quedant buit.

Aquests recomplits convé fer-los amb vi igual al que s'ha de recomplir, i, per això, al temps de trascolar s'ompliran bótes petites, destinant-se llur vi a omplir els buits que les minves deixin en les bótes grans. Per evitar que el vi de les botetes emmalalteixi, s'haurà d'ensofrar fortament cada vegada que se'n tregui; i, de totes maneres, abans de fer-lo servir per a recomplir, cal assegurar-se, olorant-lo i tastant-lo (i també determinant-hi l'acidesa volàtil), de la seva bona conservació.

Els recomplits convé fer-los cada tres dies durant els quinze primers que segueixin a l'acabament de la fermentació lenta, i cada cinc dies en els quinze següents. Després, al cap d'aquest primer mes, s'observarà si les minves van essent menys importants, cas en el qual serà suficient recomplir les bótes un cop cada setmana, i, més endavant, des del febrer o març, cada quinze dies almenys; però si el celler es calorós es farà molt bé recomplint, durant l'estiu, cada vuit dies.

Els recomplits és convenient fer-los amb molt compte, procurant que no es remeni el vi un cop ja dins les bótes que es recompleixin.

Per a recomplir hi ha aparells especials, però en últim cas pot fer-se perfectament amb ampolles usuals.

Si el vi s'ha dipositat en cuba oberts, o en altres envasos que no sigui possible tenir sempre completament plens i en els quals no puguin practicar-se els recomplits, serà convenientíssim, per a evitar els mals que hem indicat, estendre sobre el vi una lleugera capa d'oli del més neutre que es pugui (el de vaselina és molt recomanable) que separi el dit vi del contacte directe de l'aire. En les grans explotacions enològiques és molt barat i còmode l'ús del gas carbònic, en lloc de vi, per a fer els recomplits.

I hem de dir que el pretendre substituir els recomplits posant a les bótes taps especials, que ven el comerç amb el nom de *purificadors d'aire*, és una gran error, ja que amb aquests taps no s'evita l'entrada d'aire (que és el perill), sinó que l'aire hi passa. I, encara que hi passi pur o sense nous microbis, aquells que el vi ja contingui hi tindran la vida, i la hi podran tenir tant més ufanosa

i regalada que l'aire nou no els portarà cap company a compartir llur malèfica tasca.

Així, doncs, la pràctica dels recomplits és completament indispensable per a la deguda i perfecta conservació del vi. No han, doncs, de descuidar-la mai els nostres pagesos i viticultors, perquè si la descuiden s'exposen molt que el vi se'ls torni agre. Tinc la plena seguretat que, tan sols s'haguessin fet els indispensables recomplits, immensa quantitat de vins no s'hauria perdut i moltíssimes pessetes no s'haurien deixat de guanyar. ¡I pensar que per a evitar aquestes pèrdues basta esmersar només el temps que es tarda en el cafè, els diumenges, a fer un parell de dòminos o de manilles!

CLAUDI OLIVERAS MASSÓ
Enginyer - cap de l'Escola de Viticultura
i Enologia de Reus

Els bous de treball, han de tirar pel cap o pel coll?

El jou i el collar

(Acabament)

La discussió de saber si és millor el jou del cap o del coll és molt vella. Columela, el cèlebre agricultor romà, ja hi digué la seva:

«Primerament els bous—copièm—es junyiran estretament, a fi que marxin amb un pas segur i imponent; el cos dret, la testa aixecada, i que el coll estigui lliure, i el jou ben posat sobre les espatlles. Aquesta moda de junyir és la generalment adoptada. Quant a la moda que es practica en certes províncies, i que consisteix a junyir els bous per les banyes, és contrària a la manera de pensar de tots els que s'han ocupat d'agricultura.

El pagès manarà els bous per la veu, millor que pegant-los: el bastó serà el darrer recurs. Mai utilitzarà l'agulló, que tornaria els animals dolents i els faria recular. Tampoc aturarà mai els bous a la meitat d'un solc per deixar-los reposar, sinó en acabar-lo. Així gasten més delit i es llaura més de pressa.»

Per la nostra part, entre aquests dos sistemes de tiratge, sobretot per als mascles, ens sembla que no hi ha d'haver gaire diferència, sobretot en labors agrícoles, en les quals mai es sol extremar la càrrega; però en les vaques, per la raó que els muscles del coll són molt prims, el jou del coll hauria de preferir-se al del cap.

En el primer article, en iniciar les diferències que hi poguessin haver entre tirat pel cap o pel coll, ens referíem, quant al darrer sistema,

a tirar per un veritable collar, semblant al que s'usa per al bestiar de peu rodó...

Tant l'un com l'altre dels dos jous avui en voga, ens semblen molt inferiors al collar. A les raons exposades en el primer article afegirem que el collar, per sa naturalesa flexible, pot donar un rendiment més gros de treball que el jou. Essent, el collar, encoixinat, i ocupant una zona sis o set vegades més extensa que el jou, l'animal no ha de patir, com ho fa guarnit amb el jou, el qual, tant si és el del cap com el del coll, s'aplica en zones molt reduïdes.

Essent utilitzat, sobretot, el bestiar boví, per a les feines del camp, i majorment per a llaurar, els bous pateixen molt en tota desnivellació de terreny; car, el jou essent una barra rígida, obliga un dels bous que llauren tirant pel coll a caminar una mica tort, i, junyits pel cap, a un esforç molt més gros el bou que va a la rega.

Si els bous tiressin per un collar, no hi hauria cap d'aquestes dificultats: l'animal que passaria pel solc tindria únicament el desavantatge del terreny, però estaria deslliurat de l'acció del jou, que és ben molesta i de poc rendiment.

En molts indrets d'Europa, en finques ben menades, els bous ja tiren amb collar. Als Estats Units, la moda és molt general. El collar permet l'ús dels tirants elàstics, que tenen (està experimentalment demostrat) un 20 per 100 d'aventatge sobre els tirants rígids. Naturalment que aquests tirants també es podrien aplicar en jous individuals; avui es fa a Bascònia, segons m'han dit.

Però jo crec que una experiència d'aquesta mena, és a dir, una mateixa parella de bous educada en les tres maneres de tirar (jou del cap, jou del coll i collar), ens deixaria sorpresos de la diferència de rendiment que hi hauria a favor del collar. La teoria es decanta en pro d'aquest últim guarniment; i, quan la teoria està ben fundada, la pràctica no fa més que valorar-la.

Però aquests dos articles no són més que raons, o, millor potser, el plantejament del problema. Jo voldria el fet: voldria poder dir que la mateixa parella de bous, tirant amb collar, pogueren llaurar tantes hores de més, o que transportaren tants mils quilos, quantitat de treball que no pogueren realitzar els bous junyits pels antics sistemes.

L'ús del collar potser exigiria que no fos construït igual que els dels cavalls, a causa de la diferent conformació del coll del bou. Després s'hauria de procurar que fos fàcilment adaptable a espatlles de diferent forma i grandària. Un collar que respongués a aquestes indicacions no fóra de difícil construcció. Una altra cosa: el collar portaria alguna despesa anual per raó d'adobs, i duraria, naturalment, molt menys que els jous. Però, si el rendiment fos tan superior, què hi faria? Fa de ben gastar un duro, quan se'n guanyen cent!

M. ROSSELL I VILÀ

Folklore de la Pagesia

(Continuació)

191.

RONDALLA

Una vegada, en l'hostal d'una comarca on del fòtil que es posa al llit per escalfar-lo en diuen *el frare*, van llogar una minyona provinent d'un poble on en diuen *el ruc*.

Es va escaure que el mateix dia de llogar-la va arribar a l'hostal un pobre frare mendicant, que, cansat d'anar per aquells mons de Déu amb les alforges al coll, va demanar si li donarien acolliment per aquella nit.

Hi accediren els hostalers; va sopar el frare i tots els de l'hostal, i, quan s'acostava l'hora d'anar a jeure, diu la mestressa a la criada:

—Porta el frare al meu llit.

El bon frare, que estava mig endormiscat vora el foc, va seguir la criada, i es posà a la cambra i al llit de la mestressa.

Al cap d'una estona torna la mestressa:

—Ja pots treure el frare del meu llit, i porta'l al de les noies.

La minyona anà a despertar el frare, que ja roncava, dient-li que la mestressa manava que anés a posar-se a un altre llit.

L'home, una mica contrariat, s'alça i s'en va al llit de les noies.

No feia gaire que hi era, quan l'hostalera diu a la minyona:

—Vés; treu el frare del llit de les noies, i porta'l al teu.

Hi va, i, costant-li un xic torna a despertar-lo. Aleshores diu el frare:

—Més valia que m'haguessiu dit que no volieu donar-me acolliment, no pas trencar-me el son tantes vegades i fer-me rodar per tots els llits de la casa.

Anà la minyona a enllestir la cuina, i, en retirar, diu a la mestressa:

—On he de dormir, jo?

—Ai, ai! A la teva cambra!

—I el frare?

—Ves! El frare posa'l davall del llit.

—Pobre home! Després que ha escalfat tots els llits, fer-li pasar la nit sobre el trebol!

—I ara! De què te les heus?

—No em dieu que posi el frare davall del llit?

—Sí; el frare d'escalfar.

—Oh! Jo vull dir el que ha vingut a acollir-se aquí.

—Què has fet!

—Oi! El que m'heu manat: que portés el frare a escalfar tots els llits de la casa!

—Jo t'he dit que hi portessis el frare, és a dir, l'escalfador!

—El frare... el frare! M'haguéssiu dit el ruc!—replicà la criada.

I així va quedar explicat el malentès.

CAVALL

El cavall, sens dubte per la raó contrària a l'exposada en parlar del ruc, ens subministra poques fórmules folklòriques. Rares vegades és un auxiliar del pagès, i molt menys si és una bona peça. Ja és prou que en tinguin els rics propietaris per enganxar a la tartana, perquè es pot dir que l'ensellar cavalls ha passat a la història.

- 192.—Aneu pels camins,
que els coneixereu:
els rics a cavall
els pobres a peu;

era cosa més d'abans que dels temps d'ara.

No obstant, són ben generalitzats els següents exemples:

- 193.—No passis mai a cavall
per pont, barca ni aragall.

- 194.—El cavall desembocat
mira'l de lluny i amagat.

I quan es diu, de l'home, que va com un cavall desenfrenat, es vol significar que està en la pendent del vici i sense fre ni temor de Déu.

- 195.—A ungla de cavall

vol dir anar a les de quatre a tot córrer.

Deixar o tirar a un

- 196.—A les potes dels cavalls

vol dir abandonar-lo sense pietat, desmerèixer-lo fora mida.

- 197.—Ase que em port,
i no cavall que em derroc,

explica la preferència per la tranquil·la cavalcadura del ruc sobre la més perillosa del cavall.

- 198.—Tot bon cavaller cau,
tot bon cavall ensopega.

- 199.—Els bons cavalls
en terra plana cauen.

Amb això se'ns adverteix que no es pot ésser presumit, perquè tothom està exposat a equivocar-se.

- 200.—No hi ha tal haca
ni tal barraca

és la rotunda negativa d'una suposició infundada.

- 201.—A cavall regalat
no li miris el dentat;

ço és, s'ha d'admetre i estimar tot benefici que es rep, no fent com els que a tot arreu troben pèls i critiquen les condicions o estat de la cosa obtinguda.

- 202.—Ser cavall de dugues selles

vol dir ésser bo per a tot.

- 203.—Si vols conservà un cavall,
no el facis córrer costa avall;

de literal significat.

L'expressió

204.—Per un clau es perd una ferradura,
per una ferradura un cavall
i per un cavall un cavaller;

semblant a allò de

205.—Per un punt es perd l'albarda,
volent dir que cal cuidar els més petits detalls per tal que la causa
més nimia no ocasioni greus trastorns.

206.—Per riure el van ensellà
i encara en va,

s'aplica al que, pensant-se dir i fer graciositats, fa constantment el
ridícul.

Una cobla ben popular és aquesta:

207.—Tramuntana s'ha girada
per amunt i per avall:
a les dones xocolata,
i als hòmens carn de cavall.

Els nostres infants tenen el joc del *cavall fort*, ben conegut de
tothom; i és freqüent, entre ells, proposar-se aquesta enganyifa:

208.—A un cavall ben ferrat,
quants claus se li han de posar?

Si l'interrogat no hi atina, dirà «—Quaranta», o més; però se li
contesta:

—No cap, perquè ja està ben ferrat.

VALERI SERRA I BOLDÚ

(Seguirà)

La poda de la vinya

LA poda és una de les operacions que té més importància en
el conreu de la vinya, car en depèn d'una manera molt di-
recta la producció del cep. Per mitjà de la dita operació
podem obtenir una fructificació més activa, donar a cada cep un
desenrotllament en relació amb son poder vegetatiu; en una pa-
raula, podem regular la producció del fruit.

La pràctica de la poda descansa en els principis següents:

1.er L'activitat de la vegetació d'una planta està regulada per
l'extensió de les arrels i per la superfície del seu aparell fullós. La
planta més proveïda d'arrels i de fulles és la que es nodreix millor.

2.ⁿ Com més borrons té una planta o una branca, menys
gran és el desenrotllament de cada un. Deixant pocs borrons en
podar, els brots que surtin seran més vigorosos; i deixant-n'hi
molts s'obtindrà més fruit a despeses de la vigor dels brots.

3.^r La vegetació d'una branca és més activa com més s'acosta aquesta a la direcció vertical, i va disminuint tal activitat a mesura que s'apropa a la direcció horitzontal. Inclinant o adreçant les diferents branques, segons sigui la seva vigor, s'aconsegueix equilibrar la vegetació d'una planta.

4.^r Una feble vegetació assegura una abundant fructificació, i recíprocament. Però s'ha de tenir compte que les collites abundants debiliten la planta, i, per tant, s'haurà de vetllar també per la conservació de la vitalitat del cep.

5.e El volum dels fruits és tant més petit com més abundant n'és el nombre sobre una planta o sobre una branca. Per a tenir raïms voluminosos, cal limitar llur nombre sobre un cep o sobre un sarment, segons aconselli l'experiència.

6.e Tot ço que dificulta l'arribada d'aigua dintre els borrons afavoreix la fructificació. Per això es deixen els arcs o ballestes, s'allarga la fusta dels ceps, es retorcen els sarments, i es fan totes aquelles operacions que l'experiència ensenya per a aconseguir aquesta finalitat. Si la planta té molta aigua a la seva disposició, la vegetació és la que se l'emporta i els raïms avorten.

Tenint en compte els principis que acabem d'indicar, passarem a estudiar els sistemes de poda.

Aquests sistemes són molt nombrosos, i quasi es pot dir que varien segons les comarques i que moltes vegades no es distingeixen sinó per petites diferències. Per tal raó es poden resumir en un dels tres tipus principals, que són: *poda curta*, *poda llarga* i *poda mixta*. La poda és curta quan es tallen els sarments reservats per a brocades, deixant d'un a tres borrons en cada un, sense comptar el borro que porta el nom de *braguer*. La poda és llarga quan es deixen subsistir, en els sarments reservats, més de tres borrons; i la poda és mixta quan es deixen en un mateix cep sarments podats llargs i sarments podats curts.

L'adopció del sistema de poda no ha pas de fer-se a capritxo, car depèn del terreny, de la classe de cep i de la seva vigor. Pel que es refereix al terreny, direm que en les terres fèrtils es pot deixar major nombre de borrons sobre una mateixa brocada que no pas en terres pobres, car l'alimentació del cep, en les primeres, és més abundant, i s'hi poden dur a cap abundoses collites, mentre que en les terres pobres, o sia aquelles en què les substàncies fertilitzats són escasses, seria temerari deixar als sarments més de dos borrons i braguer. D'aquí la necessitat d'adobar les terres conscientment si es volen fer podes llargues per obtenir grans collites.

Quant a la poda, segons la classe de cep, havem de remarcar que, mentre en algunes els borrons ja donen brots de fruit des de la base del sarment, o sia des del primer ull (com, per exemple, el

sumoll i la parellada), n'hi ha d'altres en què els borrons de fruit no comencen, fora de rares excepcions, fins al segon ull (com, per exemple, el xarel·lo i el panser). Per tant (i concretant-nos, per a donar una idea més clara, a les classes que havem anomenat com a exemple), veiem que el sumoll podat a dos borrons i braguer donarà més fruit que el xarel·lo podat de la mateixa manera. Atentint-nos a ço que s'ha manifestat, podem dir que el nombre de borrons que havem de deixar sobre un sarment dependrà del punt fins al qual aquests siguin fruiters; ja que, si els de la base del sarment ja ho són, se'n deixaran menys que no pas si comencen a ésser-ho al segon o tercer ull.

A propòsit de la fructificació dels borrons, creiem convenient indicar que els raïms que han de desenrotllar-se a la primavera ja existeixen tots formats dintre dels borrons. Sobre els sarments d'un any, els borrons hi són molt nombrosos; però no tots tenen la mateixa importància des del punt de vista de la fructificació: aquesta és major a mesura que els borrons s'aparten de la base del sarment fins a arribar a la seva meitat aproximadament, on la fructificació dels borrons ja disminueix. Però els de l'extremitat del sarment poc interessien, car aquesta part desapareix quasi sempre a la poda.

La classe de cep no és pas prou per a poder-ne deduir, d'una manera absoluta, el sistema de poda que s'ha d'adoptar; perquè, com ja havem indicat, hi ha el factor vigor del cep, que és potser el que més s'ha de tenir en compte, ja que per ell apreciem a simple vista si aquell es nodreix i si pot resistir més o menys càrrega (com diem al Penedès). En igualtat de circumstàncies, el cep vigorós podrà suportar, sense afeblir-se, major collita que no pas el cep que sigui una mica dèbil (sigui de la classe que es vulgui), i, per tant, la poda del primer podrà ésser més llarga, es deixaran major nombre de borrons, en una paraula, podrà ésser més generosa que no la poda del segon.

Estudiant com s'ha de practicar la poda, veiem que, segons Dezeimeris, s'haurien de tallar els sarments que es deixen per brocades sobre el nus immediat superior a l'últim ull que es conserva. Evidentment, així és com hauria de fer-se, perquè en els nusos hi ha uns diafragmes o taps llenyosos que priven l'entrada de l'aigua dintre la fusta i garanteixen el serment dels microbis o floridures, causes d'alteracions; però també havem de tenir en compte que per a fer-ho tal com s'aconsella es necessita una pràctica i un cop d'ull especial que no és pas fàcil adquirir, ja que, segons com es talli el sarment, no es suprimeix l'ull totalment, i per consegüent, queda algun borró, que moltes vegades brota. Havem d'advertir que parlem per experiència, perquè aquest inconvenient l'havem remarcat moltes vegades a casa nostra. Creiem que no hi

Els bous de treball, han de tirar pel cap o pel coll?

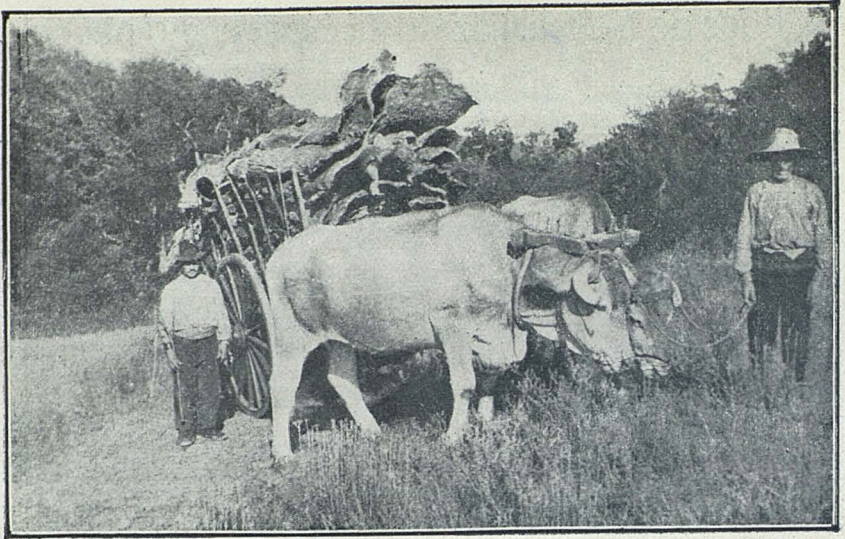
(Vegi's article pàgina 4)

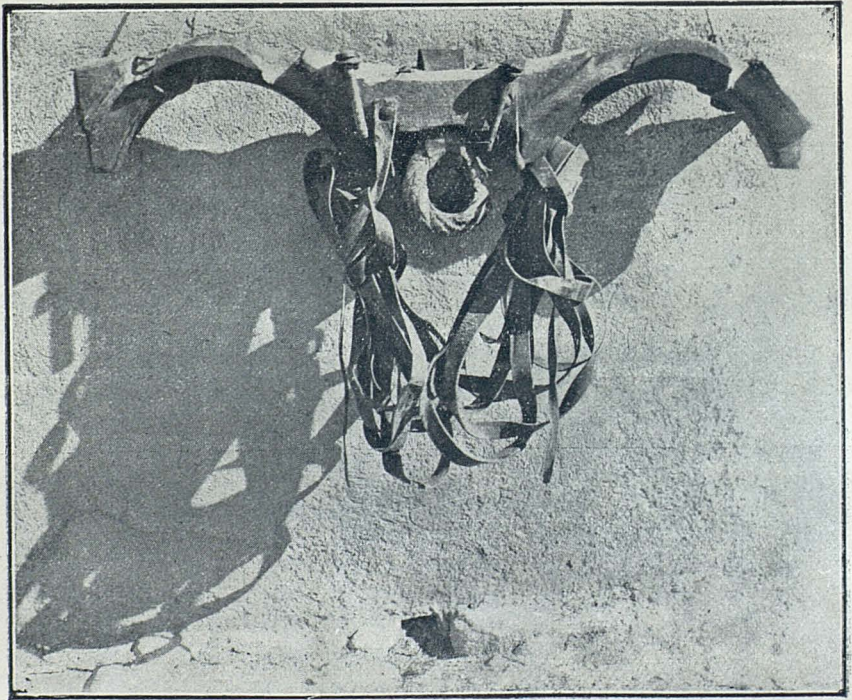
Jou primitiu usat a Burma

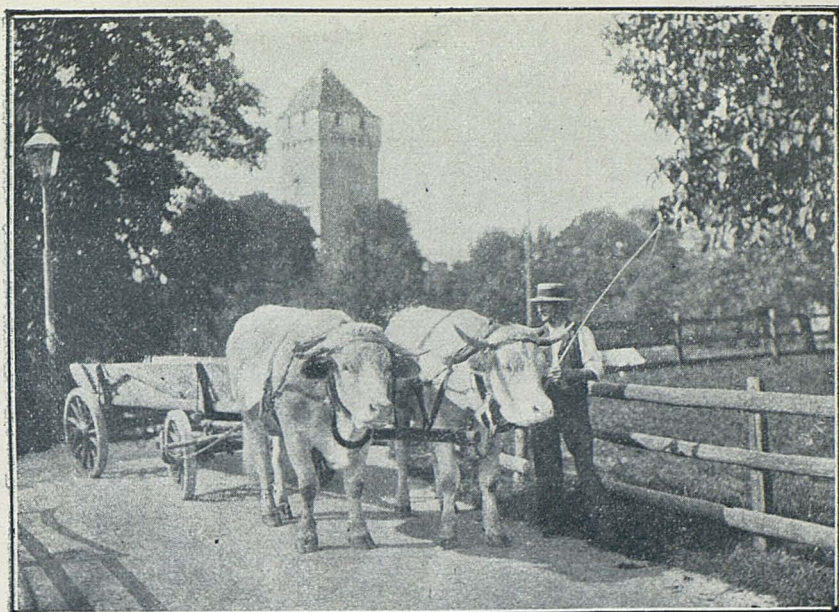
Jous indis

Jou de la Selva

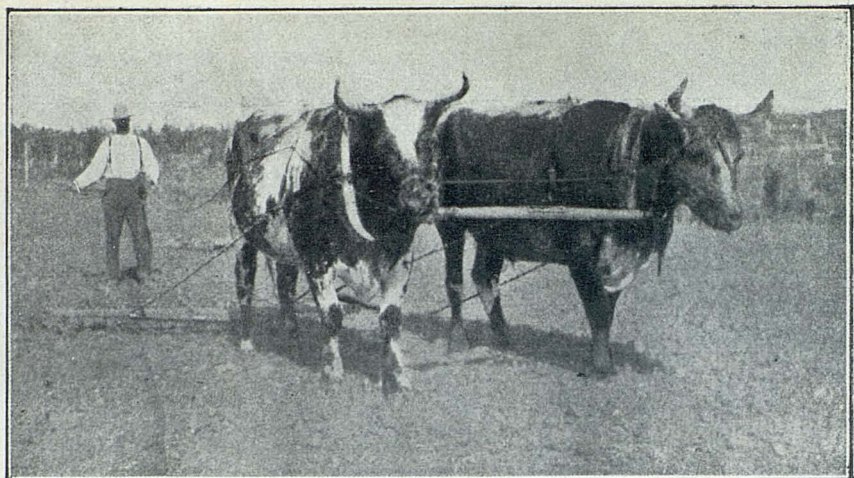
Jou cerdà

Jou del cantó de Berna (Suïssa)

Jou individual suís

Bous junyits amb collar

Jou murcià

ha com podar a uns 3 centímetres sobre l'últim ull que es conserva, fent la secció obliqua del costat oposat a l'ull, a fi que l'aigua de pluja, i l'aigua de vegetació que surt del cep quan aquest plora, no perjudiquin l'ull. Mai es podarà arran del borro que es conserva, perquè, ultra els inconvenients indicats, s'ha de tenir present que les reserves nutritives que serveixen per a nodrir el borro al moment de la brotada es troben precisament sobre d'aquest, i, per tant, si hom talla massa prop de l'ull, el borro no té prou substàncies nutritives a la seva disposició.

Quan s'ha de suprimir un sarment o bé una branca, s'aconsellava no fer-ho arran; però nosaltres, que havem fet experiències sobre el particular, no podem fins avui donar una explicació demostrada de la dita pràctica, ja que, tant els ceps les parts dels quals a suprimir havem tallat arran com els que han estat tractats com els autors aconsellen, han donat el mateix resultat. És clar que sembla que com menys ferida es faci al cep tant menys se'n ressent; però, com que la major ferida causada per la supressió total de la part que s'ha d'eliminar no causa perjudici ni en la fructificació ni en la vitalitat del cep, és preferible aquesta ferida al mal efecte que fa el cep carregat d'ungles i secanys, com es diu vulgarment.

La poda es pot practicar durant tot el repòs de la vegetació, o sia des de la caiguda de les fulles fins que els borrons comencen a desenrotllar-se. Dintre aquest espai de temps, es procurarà fer-ho com més tard millor, i, si és possible, després dels freds forts, puix que els borrons es desenrotllen tant més ràpidament com menys nombrosos són sobre el cep. La poda feta abans de l'hivern té com a conseqüència la brotada més primerenca, que exposa fàcilment les vinyes a les gelades de primavera. Però durant el temps que les vinyes no són podades és difícil passar-hi, i no s'hi poden practicar les llaurades ni altres operacions de llur conreu. Per altra part, en les grans propietats, hom és troba obligat a començar a podar aviat, per raó del temps que es necessita per a fer-ho. Per a evitar aquests inconvenients es poden espodassar els ceps a la tardor, operació que consisteix a escapçar els sarments a uns 40 centímetres, podant-los definitivament a la mida volguda en arribar a la primavera. S'ha d'evitar sempre la poda en el moment dels freds forts, car els sarments són aleshores molt trencadissos i les seccions no són netes, i perquè, demés, s'exposa els teixits podats de poc a la influència de les gelades.

JOAN DE LA C. BADELL I ROIG

Com es fan les coses

El nostre mal radica en què negociem amb gèneres que manufacturem i de qual indústria ignorem els principis més rudimentaris. Aquestes paraules, posades en boca d'un industrial d'alcohols que posseeix avui una destil·leria que li proporciona 300 hectolitres d'esperit de vi rectificat, adquireixen tanta importància, que val la pena de considerar-les perquè la nostra pagesia i els que regeixen els Sindicats no ho perdin de vista.

L'industrial esmentat, home de gran empena per als negocis, va muntar a la Mancha una destil·leria destinada a cremar vi pertanyent a aquella comarca. La instal·lació de la rectificadora fou confiada a En Valls-Beles, de València, el qual es cuidà, al mateix temps, d'indicar les exigències de l'aparell per ço que es refereix a aigua, cabuda dels cups, cavalls de vapor, etc, etc.

Ajustant-se a aquestes condicions, l'interessat encarregà la caldera, les bombes i la construcció.

Com que el dit industrial *confessava* que no entenia res del que estava contractant, i que sols li interessava que la fàbrica li donés l'alcohol en la quantitat desitjada per a fer la venda i el negoci corresponent, va creure que no hi havia com posar-se a mans dels industrials a qui havia encarregat les diferents parts de la fàbrica. «No regatearé una sola peseta, pero quiero que lo que me hagan, lo que me monten, sea de lo mejor.» D'aquesta manera feia els seus encàrrecs.

No tots els industrials són com En Valls-Beles, home que sap molt bé quina és la seva obligació, i que no perdona esforç ni reconeix dificultat de cap mena per tal que els treballs que se li han encarregat, per insignificants que siguin, s'executin com ell ha promès i donin el rendiment a què estan destinats.

Aquell senyor confiava en una immillorable instal·lació com era de preveure; però ja de bon principi tingué la desgràcia de topiar amb el que havia de resoldre-li la part constructiva, el qual es permeté modificar alguns *detallets* que, fruit d'uns càlculs sobre resistència de materials, li foren encarregats en construir les voltes dels cups d'allotjament del vi. Els càlculs d'unes biguetes de ferro eren fonamentats en les vibracions que produïrien les pistonades d'un cavallet de vapor que anava emplaçat damunt dels cups. El paleta va trobar exagerades les distàncies que li donaven per a posar les biguetes, i les va augmentar de 50 centímetres.

Al constructor de la bomba, pel que es veu, li va ésser molt agradable de saber que no anava a fer-se-li cap mena de regateig, i, d'acord amb això i amb la seva consciència (que deu estar molt rovellada), va fer una factura. La bomba era la pedra fonamental

de tota la fàbrica, puix que havia de proporcionar tota l'aigua necessària a calderes, refrescadors i rectificadora. Convenia, doncs, una màquina de seguretat garantida. Es necessitava una bomba que donés 5.000 litres d'aigua per hora. Estava composta de dos cossos que extreien l'aigua a 16 metres de profunditat.

A qualsevol que hagués estat una mica familiaritzat amb màquines li hauria cridat l'atenció la forma en què fou construïda la cigonyal, i la disposició que presentava la transmissió de la força als colls d'aquella. En resum: un ferro destinat a rebre esforços de torsió era sotmès a uns brutals esforços de flexió.

Això fou confirmat al cap de sis hores de funcionament de la bomba, ja que es trencà la cigonyal per quatre llocs diferents, quedant fins violentats els coixinets de bronze.

Semblava que això havia d'ésser prou eloqüent per a fer veure al constructor que havia fet una atzagaïada.

Se li va dir la forma en què era convenient construir la nova peça, amb el fi d'evitar noves avaries.

La cigonyal fou tornada a construir en igual forma que abans.

El primer dia en què es posà el vi en els cups i s'engegà el cavalet de vapor van saltar uns 5 metres de revestiment, i s'hagué de treure amb bombes supletòries el vi que hi havia, salvant-lo de la filtració imminent.

I aquell senyor es quedava tot pensatiu en considerar que, no havent regatejat res, havent encarregat que tot es fes en les millors condicions, li anessin les coses tan malament. Llavors va dir les paraules que he transcrit al començament.

Sentia la falta d'un home entès que sabés veure amb claredat les necessitats de la fàbrica. Cercava l'home, i no el trobava *per cap diner*.

Si aquell indutrial, en lloc de tenir una fàbrica de 300 hectolitres, l'hagués tinguda de 30, *potser* no hauria trobat a faltar, com ara, el recurs tècnic. I és que aleshores els defectes són menys grossos, es presenten més dissimulats; però existeixen, i es deixen sentir, a la llarga, en els rendiments de les màquines, amb l'augment de força motriu i, per tant, despeses de combustible necessari en el cas que tot estigués com hauria d'estar. Però... això la majoria no ho compten: diuen que no val la pena. Ah, que diferent que parlarien si veiessin la traducció d'aquells defectes en pessetes que es llencen inútilment!

Això és el que s'observa *en totes* les fassines cooperatives que avui funcionen a Catalunya. Es troben a faltar comptes i criteri per a anar al màxim rendiment.

Falten aquells *detallets* als quals la gent no dóna cap mena d'importància i que, si s'atenguessin, donarien un escreix de capital gens menypreable.

Es fan les coses tal com s'han vist fer, sense ni solament sospitar que en altres bandes es fan d'una altra manera i que, ço que ells obtenen com a 50, en aquells altres llocs s'obté com a 75 o 100.

I, com que *obras son amores...*, en articles successius desenrotllarem un petit estudi crític d'algunes de les coses que es fan, comparant-les amb les que caldria fer.

JOAN A. MARGARIT.
De l'Escola S. d'Agricultura.

RESUM DE REVISTES

DEFENSA CONTRA LES PEDREGADES.—F. Courty: *Le Progrès Agricole*.—Novembre.

Un dels flagells meteorològics que més ha preocupat els agricultors, promovent estudis als homes de ciència, ha estat el de les pedregades malmetedores. Ha estat problema preferent, i continuarà essent-ho per molt de temps.

L'autor de l'estudi que comentem, astrònom de l'Observatori de Burdeus, reporta els resultats deduïts de les experiències d'un quinquenni (1912-1917), per a venir a parar a una deducció tan desesperançadora com, per dissort, certa: contra la formació del glaç i la pedra han estat, fins al present, estèrils tots els mitjans.

Els granífugs, canons o *niàgares* (paragranissa de Megrier i Bouchamp), resten sense eficàcia, i, ço que és més de notar, sense que mostrin una determinada influència pertorbadora de l'atmosfera, en son sentit més restricte. Però alguns amics de generalitzar els fets isolats que res demostren, han volgut preconitzar eficàcies que resten no sols problemàtiques, sinó negatives.

Així, assajats a la Gironda i departament de Bergerac els timons elèctrics, s'ha pogut demostrar llur inanitat manifesta, car, encontrades que es cregueren salvades per les instal·lacions, passat algun temps sofriren flagells continuats. En resum: que la pedra, com a fenomen meteorològic, no admet, per ara, contenció.

Retrau l'autor el parer de Mr. Augot, i diu, recolzant-se en el citat físic: «L'extensió geogràfica de la pedregada, comparativament a la tempestat que la mena, és ben reduïda: generalment no pedrega en tota l'extensió que travessa la nuvolada, sinó unes voltes sobre superfícies limitades, isolades les unes de les altres i en els intervals de les quals només plou, o bé en faixes més o menys estretes i l'amplària de les quals no sol passar d'alguns centenars de metres». I afegeix aquell resum d'observació de Becquerel: «Per cada deu tempestats, dues pedregades».

I totes amb manifestacions irregulars, brusques i intermitents,

amb mitjans defensius i sense; amb grans danys i sense en tots sistemes de combatre-les.

Total: un gros interrogant encara per a la ciència, i més particularment per a una ciència d'aplicació contentiva que pugui satisfer els agricultors. I nosaltres direm amén, per experiències ben provades.

L'EXPORTACIÓ DELS VINS FRANCESOS.—P. Gouy: *Revue de Viticulture*.—Novembre.

Un notable estudi sobre producció general de vi, llur consum nacional i llurs mercats.

Retreu, com a primer argument, que la total producció seria deficient al general consum si els impostos duaners no limitessin l'acceptació. I, envers el tema, analitza les diferents taxes dels aranzels en distints països, i demostra com un vi, inicialment barat en son mercat d'origen, ve a convertir-se en article luxós en arribar a llur destinació, mercès al transport, taxa duanera i benefici comercial privat, més el recàrrec de la revenda al detall; fins al punt que, essent un gènere de fàcil admissió per part dels paladars, no pot conquerir els consumidors proletaris, nombrosíssims, per llur elecció irracional de preus.

Assenyala seguidament la ridícula diferenciació de la taxa en un mateix tipus i classe de vi, segons llur contingut en deugues, botam o ampolles, que, generalment, en aquest últim cas, ve a doblar el preu de l'impost.

De manera que un vi de 25 francs hectolitre i un 40 per 100 de benefici en país productor-consumidor, esdevé a preus impossibles en eixir de fronteres, per llurs taxes prohibitives, transport, mans intermediàries i beneficis dels expenedors, fins al punt que els 25 francs, per exemple, esdevenen ja, per cada litre a 77 cèntims a Anvers, 84 a Hamburg, 98 a Londres, 1'05 a Amsterdam, 1'10 a Nova York, 1'14 a Trieste i 1'75 a Odessa, sols amb moderació de guany, car altrament el preu detall esdevé espavoridor.

Cert que l'aranzel duaner es correspon amb punts de vista protectors de productes nacionals substitutius dels importats estrangers; però, amb tot, el desequilibri entre preu, producció i consum interior, i les valors en llurs destinacions d'exportació, es converteixen en prohibitius, limitadors i ruïnosos.

Els comentaris de Mr. Gouy a propòsit de l'exportació dels vins francesos, tenen *mutatis mutandi*, una justa aplicació a casa nostra.

Es allò: «Mal de molts...»

UTILITZACIÓ DE LES VINASSES. — Mr. Bourreau: *Le Moniteur Vinicole*. — Octubre.

Una ben interessant conferència, donada en la Cambra de Comerç de Macon, ha vingut una volta més a posar en clar la utilització que podem donar a les vinasses separant-les de la brisa mitjançant unes gastelladores.

De 100 quilos de brisa se n'obtenen 20 de gra, que rendeix fins un 10 per 100 d'oli d'excel·lent utilització en la saboneria, com ha pogut demostrar-se en la fàbrica que el Ministeri de la Guerra francès instal·là a Villefranche.

L'oli de les vinasses serveix així mateix per als motors d'aeroplans i altres màquines, car té una consistència semblant a la de l'oli de ricí. El preu mitjà del gra sec ha estat de 12 francs els 100 quilos.

Extreta la vinassa de les polpes, aquestes són, ben conservades en aigua i en bótes ben tapades, un farratge d'entreteniment per al bestiar.

Mr. Vautre ha donat a conèixer un recent estudi demostratiu de com poden utilitzar-se els grans fins després de tractats amb els àcids per a l'obtenció dels derivats tàrtrics, car la vinassa no perd son element oleaginos.

Uns novíssims assaigs a practicar per a treure als subproductes llurs majors rendiments.

LL.

INFORMACIÓ VINÍCOLA

Podríem dir que, essencialment, els mercats se'ns mostren ben semblants en ocasió de la darrera crònica, car la situació no s'ha pas modificat.

Diguérem que els centres comercials reprenien llurs activitats; i, si això no apareix d'una manera prou terminant i manifesta en els centres de producció, més obeeix a l'escalonament de les compres que a tota altra causa.

Diguérem també que la curtesa de producte influïa en front les necessitats, i la major demostració l'obtindrem amb un repàs força sintètic del resultat de collites, i també en la consistència dels alcohols. Els rectificats de vi de 96 a 97° es cotitzen de 185 a 190 pessetes, de 206 a 210 els industrials, i de 135 a 140 els d'exportació sense envàs ni impost. Tot per hectolitre net.

A l'estranger, les declaracions, encara no definitivament resumides, ens posen en presència dels següents fets: França amb collita pareguda a la de l'any 1917, si bé resulten força més castigats els departaments de la Champagne i Turena; la darrera impressió que d'Algèria arriba és que el *stock* ha mostrat un petit augment en quantitat i en grau alcohòlic; Itàlia presenta una collita entrada ben pareguda a la precedent, que no passà de mitjana.

En ordre a les disponibilitats de vins estrangers d'anteriors collites, cal remarcar que, si a final de setembre el *stock* era proporcionalment major al sortit en

igual data de l'any anterior, octubre i novembre han reduït el desnivell a bastança perquè els vins nous vinguessin ja sol·licitats amb preus raonables, que, dels 85 a 90 francs pels graus 7 a 8 i 110 a 120 en els ports, palesen com la valoració en alça és persistent. Itàlia pretén encara majors preus, i Algèria no cedeix a menys de francs 80 a sortida dels cellers.

Tinguem presents les dites valors per a, comparant-les amb les que regeixen a casa, venir a la conclusió de com és ben possible que els nostres vins siguin més sol·licitats cada dia, car afronten aventatjosament la competència: fet que ens explica com la major activitat d'embarcament al sol port de Tarragona és conseqüència de les demandes comercials més actives. Ens manquen les més recents informacions que tenim demanades; però, per dades isolades, sabem que el mercat, en els centres de producció, és persistent a l'alça.

A Espanya, llevat de Navarra, que registra algun augment de producció, la collita ha estat curta; i així ho demostren els preus fermes i amb tendència a millorar en totes les regions vitícoles. Es sostenen, a Catalunya, de 26 a 34 pessetes carga, segons color i classe; a València, Utiel i Alacant, de 24 a 26 pessetes hectolitre; milloren a la Mancha i a Aragó, on registren 27 a 35 pessetes.

En tant que els fets assenyalen un període d'activitat, no sabríem comprendre com, de tant en tant, recerca algú unes dades a l'estranger que tinguin el vi en interdicte com a comprometedor de la higiene. És ara un Mr. Chaveaux que a l'Acadèmia de Ciències de París presenta la tuberculosi estretament lligada amb el vi i els seus venedors. Si la premsa vitivinícola no se'n fes ressò, ho passaríem en silenci; però, com que perdura la mania de malparlar del vi, creiem força pertinent recordar els dictàmens i estudis de Pik, Gluber, Sabraces, Beruheim, i en particular els de Galtier (precisament respecte de la tuberculosi), que destruirien les afirmacions recollides a Mr. Chaveaux, tal volta amb poc premeditat anàlisi. Però això cau defora ma jurisdicció, si bé penso que una vulgarització del formós tema del Dr. Villar, de la nostra Acadèmia de Medicina, seria força pertinent que arribés a coneixement del gran públic productor i consumidor. L'amic Valls, director de la revista, disposarà ço que millor li plagui respecte de l'interessantíssim tema, que tan sols caldria traduir.

P.-J. LLORT

INFORMACIÓ

Com dèiem en el número anterior, és gran el progrés dels treballs preparatoris per a la construcció d'un Celler cooperatiu a Falset, on es va traslladar, el dia 26, D. Josep M.ª Valls, director d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya i de la nostra Revista, per tractar de la seva organització.

Sembla que l'esmentat senyor no trigarà a repetir la visita, acompanyat de l'arquitecte senyor Martorell, per a l'escolliment del lloc que ha d'ocupar l'edifici.

— La vaga dels impressors barcelonins és el motiu perquè el present número surti sensiblement retrassat. Els nostres llegidors es faran càrreg dels motius d'aquesta anomalia, que procurarem solventar de seguida posant-nos al corrent.

— En el número vinent repartirem l'índex de nostra Revista corresponent al passat any de 1918, el qual vindrà subdividit en: Index alfabètic per matèries; ídem per autors; ídem de gravats; ídem dels fora-textos «L'Art en l'Agricultura».

— Durant el passat mes de desembre han estat visitats pel senyor Casallo, cap dels Serveis de Terra Campa i sots-director d'Agricultura, i pel seu ajudant senyor Bulbena, alguns dels femers presentats al concurs obert per la Mancomunitat de Catalunya.

L'objecte de la esmentada visita ha estat l'examen visual de les condicions de les dites construccions, per a poder procedir amb tot coneixement de causa al veredict.

És gran l'expectació regnant entre els propietaris que han concorregut al susdit concurs, per a saber qui s'emportarà el premi, car són nombrosos els concursants i sumament interessants els femers presentats, no solament per l'encert tècnic de llur construcció, sinó per la importància de les despeses que aquesta ha ocasionat.

— A l'hora de sortir el present número, el senyor Valls està donant a Llansà (dies 5 i 6), en la Secció d'Agricultura del Centre Nacionalista, les anunciades conferències sobre la conveniència d'anar, en aquella comarca, a altres conreus que el de la vinya.

Per causes que no és d'aquest lloc esmentar, va caldre ajornar-les, ja que, com indicàvem en el número darrer, havien de tenir lloc els dies 20 i 21 del propassat mes de desembre.

— Heu's aquí la llista de les conferències que, amb nombrós auditori i èxit inmillorable, ha donat el senyor Rossell i Vilà sobre el tema «El bestiar que hi ha a l'Urgell i el que hi pot haver»:

Dia 26: a Vilagrassa, Anglesola i Fuliola.

Dia 27: a Castellserà.

Dia 28: a Tornabous.

Dia 29: a Ciutadilla, Guimerà i Verdú.

Dia 30: al Sindicat Agrícola d'Arbeca.

Dia 31: al Sindicat Agrícola de Bellvis.

Dia 1: a Sant Martí de Maldà, Belianes i Vilanova de Bellpuig.

Pel que acabem d'esmentar, quasi no caldrien comentaris a la tasca pedagògic-agrícola de la Mancomunitat catalana; però no podem menys d'afirmar que és veritablement admirable per intensa i encertada.

— A poc a poc els viticultors catalans de les diferents regions es van convenent de la necessitat d'elaborar el vi mancomunadament.

A Vilaseca es parla ja de la construcció d'un Celler cooperatiu.

— Degut a les anormals circumstàncies per les quals ha travessat la nostra ciutat, en l'Escola Superior d'Agricultura va haver d'ajornar-se l'obertura de curs, que normalment es celebra el dia 15 d'octubre, fins el 15 de novembre. Per aquesta raó el trimestre que havia de finir per Nadal s'ha allargat fins el 15 de gener, abans de la qual data tindran lloc els acostumats exàmens.

El semestre començarà el dia 16 de gener, i la matrícula estarà oberta del 10 al 15 del mateix mes.

— La Secció d'Ensenyaments especialitzats de Viticultura i Enologia de l'Estació Enològica de Vilafranca del Penedès organitza un curs de Viticultura i Enologia per a parcers i petits propietaris, d'acord amb les bases següents:

1.ª Les classes tindran lloc, a partir del 8 del mes corrent, els dilluns, dimecres i divendres de cada setmana, de dos quarts de set a les vuit del vespre, durant un mes al menys. Si es considera convenient, aquest termini podrà ésser ampliat fins a la completa explicació de totes les lliçons del programa.

2.ª La matrícula serà gratuïta.

3.ª La inscripció haurà de sol·licitar-se, de paraula o per lletra, del senyor director de l'Estació.

4.ª Es dedicarà especial atenció als temes següents: Aspecte econòmic del conreu de la vinya. Adobs. Treballades. Podes. Mildiu i oïdium. Altres malalties. Estudi del raïm, del most i del vi. Obtenció del vi per procediments senzills i econòmics. Curació de les malalties dels vins. Associacions viti-vinícoles.

5.ª Es concediran premis en metàl·lic i en material vitícola als alumnes del grup de parcers que s'hagin distingit per llur constància i aprofitament.

Amb tals facilitats, qui no hi vagi no tindrà excusa de cap mena.

— El senyor don August Matons, Cap de la Secció d'Arbres fruiters de la Direcció d'Agricultura, ha estat efectuant els treballs preliminars per a la campanya de la poda d'oliveres, que es verificarà en les diferents comarques olivareres de nostra terra.

Amb tal fi l'esmentat senyor va anar a Igualada, Rubí, Manresa i comarques respectives, així com també a l'Urgell.

— Els alumnes d'Elaiotècnia i de Hidràulica agrícola de l'Escola Superior d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya, acompanyats dels seus professors senyors Rovirosa i Pi Suñer, realitzaren darrerament una profitosa i agradable excursió a la bella comarca tortosina per a estudiar els molins i magatzems d'oli, i les importants obres hidràuliques i sistemes de regadius que són la riquesa del delta del Ebre.

Després de dedicar el primer dia a l'indústria elaiotècnica, que tant gran de desenrotlló i perfecció ha assolit a Tortosa, passaren el segon — coralment acompanyats per l'intelligent enginyer don Carles Balmaña — a visitar la presa dels canals de la dreta i l'esquerra del riu a Cherta i a Tivenys, fent-se càrrec del conjunt de l'obra, dels detalls de construcció, de les operacions d'esclusada que presenciaren i de les seccions i traçat del canal que seguiren en una considerable extensió. El darrer dia passaren a la vila d'Amposta estudiant els partidors d'aigua, les cèquies i les formes de regadiu i conreu dels camps del delta.

Molt agraïts han quedat els excursionistes de les atencions que per ells tingueren els amics de Tortosa, traient de la visita pràctiques i valioses ensenyances, i una fonda admiració per la riquesa i prosperitat d'una de les més belles comarques catalanes.

— Continuen molt avançats els treballs del Camp Experimental de Sabadell, i regna gran entusiasme entre els agricultors pels assaigs que s'hi fan.

— Han corregut rumors d'haver-hi discrepàncies entre els agricultors del Vallès quant a l'emplaçament de la Fassina cooperativa d'aquella comarca.

Consultat el tècnic en aquesta matèria, senyor Margarit, ens ha confirmat en la idea que, donada la distribució dels nuclis productors en aquella comarca, l'emplaçament adequat ha d'ésser, per a contribuir als interessos de tots els viticultors, a Sabadell.

CONSULTORI

En aquesta secció es respondrà a totes les consultes que facin els senyors subscriptors indicant el número de subscripció

F. M., de Puigpelat (Tarragona). — La *colomassa* és un adob molt eficaç i de gran concentració, i per això acostuma a assolir preus molt enlairats.

Veu's aquí la seva composició, segons Garola:

Àcid fosfòric.	1'1 per 100
Nitrogen	3 »

Un colom en produeix, per terme mitjà, de 8 a 10 litres anuals.

És un adob tres vegades més ric en nitrogen que la gallinassa.

Quant als seus efectes, cal dir que els produeix molt bons en els cereals conreats en terres humides, car l'aigua afavoreix en gran manera la seva acció fertilitzant.

A Holanda s'escampa a raó de 2,000 quilograms per hectàrea, i a Caux en la quantitat de 18 a 20 hectolitres en els conreus de l'ordi.

No s'utilitza quasi mai barrejat amb els fems de les finques, sinó isoladament o amb l'addició de terra o sorra per a disminuir la seva exagerada concentració.

Dr. J. P. S., de Barcelona. — Sobre el cultiu de l'atzavara li aconsellem l'obra de Mr. Henry Sumell, que tracta del conreu, exigències i aprofitament de les plantes textils que tenen aplicació en la indústria.

P. C. S., de Berga. — En el cas que vostè esmenta, no és pas la producció de gas combustible ço que li aconsellem com a aprofitament de la llenya que no té sortida en el mercat: almenys com a producció principal.

Altres productes de la destil·lació seca de la llenya són més remuneradors, com per exemple el carbó, els quitrans, l'acetat de calç, l'esperit de fusta, etc.

Per si vol informar-se més detalladament de tan interessant qüestió, li recomanem, responent al que vostè demanava, les següents obres: *Les emplois chimiques des bois*, d'O. Petit, i el *Cours de Technologie forestière*, de Mr. Boppe.

A. O. M., d'Igualada. — No podem contestar concretament la seva pregunta, car les obres que tracten de les matèries que també ens indica són poques i antigues.

Ço que s'ha escrit modernament sobre aquests assumptes es quasi tot en llengua estrangera i destinat a revistes; de manera que, quan es necessita qualque cosa, cal anar espigolant. Per experiència sabem que això resulta molt carregós; i, com que ja ho havem fet, nosaltres estem disposats a ajudar-lo, indicant-li directament on trobarà el que necessita, si així ho desitja. Cal només que ens ho comuniqui.

M. I. A.

Bàscules caixes per a cabals Pibernat

Parlament, 9
Barcelona

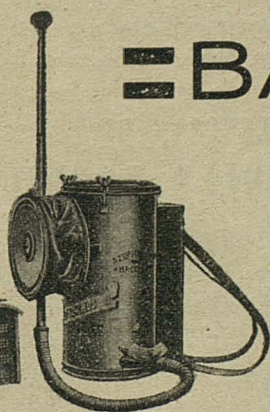
Agricultors!

Empleeu juntament amb els
adobs químics o orgànics el

Fertilitzador Radiactiu H. B. C.

que és un poderós estimulante
de la vegetació que augmenta
les collites considerablement

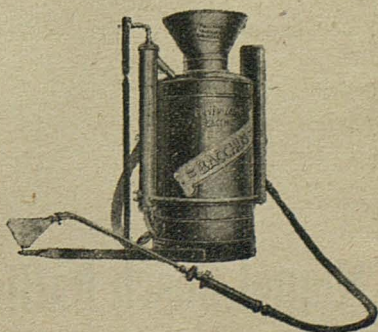
Agència general per a Espanya del FERTI-
LITZADOR RADIACIU H. B. C. Bruch,
núm. 42 : Barcelona. — De venda en les
principals cases d'adobs d'Espanya.

CONSTRUCTOR; C. CIVIL
Carrer Alfonso XII, 66
Teléfon G 932
BARCELONA

Reparacions i peces de re-
canvi en tots els sistemes
d'aparells de sulfatar

DEMANI'S CATÀLEG

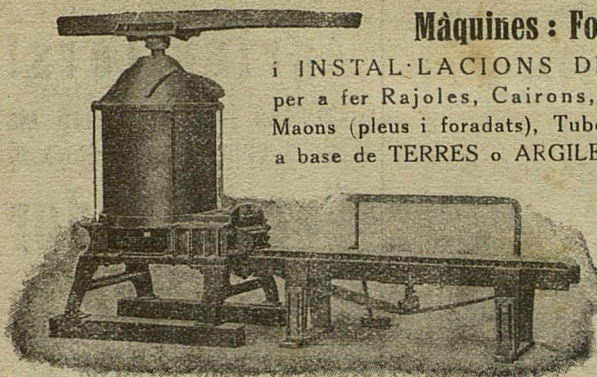

Marca registrada

=BACCHUS=

(PATENT)

Ensofradora
i Sulfatadora
LES MILLORS DEL MON

Màquina, moguda a força animal, fabricadora de materials d'edificació, amb fangs o argiles

Màquines : Forns : Accesoris

i INSTAL·LACIONS DE FABRIQUES
per a fer Rajoles, Cairons, Teules, Totxos,
Maons (pleus i foradats), Tuberies o Canonades,
a base de TERRES o ARGILES

PREMSES,
AMASSA-
DORES,
MOLINS,
MAXACA-
DORES,
GARBELLA-
DORES

MESCLA-
DORES de
morter, etc.

Instal·lacions de FABRIQUES de CALS i CEMENTS

Màquines i Motllos per a
fer: BLOCS, MAONS, CO-
LUMNES, CORNISES i al-
tres objectes d'ornamenta-
ció amb CIMENT i ARENA

ESTUDIS i PROJECTES

J. F. Villalta, c. e.

(Apartat de Correus) **BARCELONA**

ARBRES

Selecció d'arbres per a
repoblació de riberals.

PLANÇONS DE POLLS BORDILS

reconeguts en el XIV Con-
grés de la Federació Agri-
cola Catalano-Balear, com
una de les classes de po-
llans de major producció.

**Carolines, Plàtans,
Acàcies, Albes i Po-
llans de totes classes.**

Miquel Bosch Batlle : BORDILS (Girona)